

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2011/16/ES

2011 m. vasario 15 d.

dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 ir 115 straipsnius,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Globalizacijos epochoje valstybių narių savitarpio pagalbos apmokestinimo srityje poreikis sparčiai didėja. Mokesčių mokėtojų judumas, tarpvalstybinių sandorių skaičius ir finansinių priemonių internacionalizavimas itin sparčiai didėja, todėl valstybėms narėms sunku tinkamai apskaičiuoti mokėtinus mokesčius. Šie vis didėjantys sunkumai turi įtakos apmokestinimo sistemų veikimui, ir kyla dvigubo apmokestinimo problemų, o tai skatina mokesčių sukčiavimą ir mokesčių slėpimą, kol kontrolės įgaliojimai tebėra taikomi nacionaliniu lygiu. Taigi visa tai kelia pavojų vidaus rinkos veikimui.
- (2) Todėl viena atskira valstybė narė negali valdyti savo vidaus apmokestinimo sistemos, ypač kiek tai susiję su tiesioginiu apmokestinimu, negaudama informacijos iš kitų valstybių narių. Siekiant pašalinti neigiamą šio reiškinio poveikį, būtina sukurti naują valstybių narių mokesčių administracijų administracinio bendradarbiavimo tvarką. Reikia priemonių, kurios galėtų užtikrinti

valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą nustatant visoms valstybėms narėms taikomas vienodas taisykles, pareigas ir teises.

- (3) Todėl reikėtų taikyti visiškai naują požiūrį ir parengti naują tekstą, kad valstybėms narėms būtų suteikti įgaliojimai veiksmingai bendradarbiauti tarptautiniu lygiu siekiant pašalinti neigiamą vis didėjančios globalizacijos poveikį vidaus rinkai.
- (4) Tokiomis aplinkybėmis galiojančioje 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvoje 77/799/EEB dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje ⁽³⁾ nustatytos priemonės nebėra tinkamos. Dideli šios direktyvos trūkumai buvo išnagrinėti *Ad hoc* Tarybos kovos su mokesčių sukčiavimu darbo grupės 2000 m. gegužės 22 d. ataskaitoje, o vėliau – 2004 m. rugsėjo 27 d. Komisijos Komunikate dėl įmonių finansinių pažeidimų prevencijos ir likvidavimo ir 2006 m. gegužės 31 d. Komisijos Komunikate dėl būtinybės kurti suderintą kovos su mokesčių sukčiavimu gerinimo strategiją.
- (5) Aplinkybės, kuriomis buvo parengta Direktyva 77/799/EEB, net ir su vėlesniais pakeitimais, skyrėsi nuo dabartinių vidaus rinkos poreikių ir nebegali patenkinti naujų administracinio bendradarbiavimo poreikių.
- (6) Atsižvelgiant į suderinimą, kuriuos reikės atlikti Direktyvoje 77/799/EEB, skaičių ir svarbą, vien jos dalinio pakeitimo nepakaktų pirmiau minėtiems tikslams pasiekti. Todėl Direktyva 77/799/EEB turėtų būti panaikinta ir pakeista nauja teisine priemone. Ta priemonė turėtų būti taikoma tiesioginiams ir netiesioginiams mokesčiams, kuriems dar netaikomi kiti Sąjungos teisės aktai. Todėl manoma, kad tinkama veiksmingo administracinio bendradarbiavimo priemonė yra nauja direktyva.

⁽¹⁾ 2010 m. vasario 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 16 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 336, 1977 12 27, p. 15.

- (7) Ši direktyva yra grindžiama Direktyvos 77/799/EEB pasiekimais, tačiau joje nustatomos aiškesnės ir tikslesnės taisyklės, reglamentuojančios valstybių narių administracinį bendradarbiavimą, kad, jei būtina, ypač keitimosi informacija srityje, būtų užtikrintas platesnis valstybių narių administracinis bendradarbiavimas. Be to, nustačius aiškesnes taisykles visų pirma būtų sudaryta galimybė teisės aktą taikyti visiems juridiniams ir fiziniams asmenims Sąjungoje, atsižvelgiant į vis didėjančią juridinių struktūrų įvairovę, įskaitant ne tik tradicines struktūras, pavyzdžiui, treštus, fondus ir investicinius fondus, bet ir visas naujas priemones, kurias gali sukurti mokesčių mokėtojai valstybėse narėse.
- (8) Už administracinį bendradarbiavimą atsakingos valstybės narės vietos ar nacionalinės įstaigos turėtų aktyviau palaikyti tiesioginius ryšius, o centrinių ryšių įstaigų ryšiai turėtų būti įprasti. Tiesioginių ryšių stoka sąlygoja neveiksmingumą, nepakankamą administracinio bendradarbiavimo susitarimų naudojimą ir vėlavimą pateikiant informaciją. Todėl reikėtų numatyti, kad įstaigos palaikytų daugiau tiesioginių ryšių siekiant, kad bendradarbiavimas taptų veiksmingesnis ir spartesnis. Ryšių skyriams kompetencija turėtų būti suteikiama pagal kiekvienos valstybės narės nacionalines nuostatas.
- (9) Valstybės narės, gavusios kitos valstybės narės prašymą, turėtų keistis informacija apie konkrečius atvejus ir turėtų atlikti tokiai informacijai gauti būtinius tyrimus. „Numatomo reikalingumo“ standartu siekiama numatyti, kad būtų kuo plačiau keičiamasi informacija mokesčių klausimais, ir taip pat paaiškinti, kad valstybės narės neturi laisvės vykdyti „atsitiktinės paieškos“ arba prašyti informacijos, kuri greičiausiai nėra susijusi su atitinkamo mokesčių mokėtojo mokesčių reikalais. Šios direktyvos 20 straipsnyje nustatyti procedūriniai reikalavimai turėtų būti aiškinami pakankamai laisvai, kad tai netrukdytų veiksmingai keistis informacija.
- (10) Pripažinta, kad privalomi besąlyginiai automatiniai mainai yra pati veiksmingiausia priemonė, padedanti teisingiau įvertinti mokesčius tarpvalstybiniais atvejais ir kovoti su sukčiavimu. Todėl reikėtų taikyti pakopinį metodą pradedant automatiniais mainais turima informacija apie penkias kategorijas ir peržiūrint atitinkamas nuostatas po to, kai Komisija pateiks ataskaitą.
- (11) Spontaniški mainai turima informacija tarp valstybių narių taip pat turėtų būti stiprinami ir skatinami.
- (12) Siekiant užtikrinti, kad informacija būtų keičiamasi laiku, taigi – veiksmingai, turėtų būti nustatyti informacijos teikimo pagal šią direktyvą terminai.
- (13) Svarbu, kad vienos valstybės narės mokesčių administracijos pareigūnams būtų leidžiama būti kitos valstybės narės teritorijoje.
- (14) Kadangi su vieno ar daugiau asmenų, turinčių mokėti keliose valstybėse narėse nustatytus mokesčius, mokeschine padėtimi dažnai yra susiję bendri arba vienas kitą papildantys valstybių narių interesai, dviem ar daugiau valstybių narių turėtų būti leidžiama bendru susitarimu arba savanoriškai vykdyti vienalaikį tokių asmenų patikrinimą.
- (15) Atsižvelgiant į kai kuriose valstybėse narėse galiojančius teisinius reikalavimus pranešti mokesčių mokėtojui apie sprendimus ir priemones, susijusius su jo mokeschine atsakomybe, taip pat atsižvelgiant į su tuo susijusius mokesčių administratoriaus patiriamus sunkumus, įskaitant atvejus, kai mokesčių mokėtojas yra persikėlęs į kitą valstybę narę, pageidautina, kad tokiomis aplinkybėmis mokesčių administratorius galėtų prašyti valstybės narės, į kurią persikėlė mokesčių mokėtojas, kompetentingų institucijų bendradarbiauti.
- (16) Pateikiant atsiliepimus apie perduotą informaciją bus skatinamas valstybių narių administracinis bendradarbiavimas.
- (17) Valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas reikalingas tam, kad būtų nuolat nagrinėjama bendradarbiavimo tvarka ir atitinkamose srityse būtų dalijamasi patirtimi bei keičiamasi geriausios praktikos pavyzdžiais.
- (18) Kad administracinis bendradarbiavimas būtų veiksmingas, svarbu, jog pagal šią direktyvą gautą informaciją ir dokumentus juos gavusioje valstybėje narėje, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytus apribojimus, būtų galima panaudoti ir kitiems tikslams. Taip pat svarbu, kad valstybės narės, laikydamosi tam tikrų sąlygų, galėtų perduoti tą informaciją trečiajai šaliai.
- (19) Atvejai, kuriais valstybė narė, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti suteikti informaciją, turėtų būti aiškiai apibrėžti ir apriboti, atsižvelgiant į tam tikrus privačius interesus, kurie turėtų būti apsaugoti, bei į visuomenės interesus.
- (20) Tačiau valstybė narė neturėtų atsisakyti perduoti tokią informaciją todėl, kad ji jai nėra reikalinga vidaus tikslais, arba todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis atstovas arba patikėtinis, arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.
- (21) Šioje direktyvoje pateiktos būtiniausios taisyklės, ir todėl ji neturėtų daryti poveikio valstybių narių teisei pradėti platesnį bendradarbiavimą su kitomis valstybėmis narėmis pagal jų nacionalinės teisės aktus arba pagal dvišalius ar daugiašalius susitarimus, sudarytus su kitomis valstybėmis narėmis.

- (22) Be to, reikėtų aiškiai nustatyti, kad valstybė narė, kuri su trečiąja šalimi bendradarbiauja plačiau negu numatyta šioje direktyvoje, neturėtų atsisakyti platesnio bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis narėmis, kurios nori pradėti tokį platesnį tarpusavio bendradarbiavimą.
- (23) Informacija turėtų būti keičiamasi naudojant standartines formas, formatus ir ryšio kanalą.
- (24) Reikėtų vertinti administracinio bendradarbiavimo veiksmingumą, ypač remiantis statistiniais duomenimis.
- (25) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾.
- (26) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 34 punktą valstybės narės skatinamos dėl savo ir Sąjungos interesų parengti lenteles, kurios kuo geriau parodytų šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktį, ir viešai jas paskelbti.
- (27) Šioje direktyvoje nurodytam visam keitimuisi informacija taikomos nuostatos, kuriomis įgyvendinama 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾, taip pat 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽³⁾. Tačiau tikslinga apsvarstyti galimybę apriboti tam tikras teises ir prievoles, nustatytas Direktyvoje 95/46/EB, kad būtų apsaugoti tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyti interesai. Tokie apribojimai yra reikalingi ir proporcingi atsižvelgiant į galimą valstybių narių pajamų praradimą ir didelę informacijos, kuriai taikoma ši direktyva, svarbą, kad kova su sukčiavimu būtų veiksminga.
- (28) Šioje direktyvoje atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.
- (29) Kadangi direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti veiksmingą valstybių narių administracinį bendradarbiavimą siekiant pašalinti neigiamą didėjančios globalizacijos poveikį vidaus rinkai, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl reikiamo vienodumo ir veiksmingumo to

tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumą principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šia direktyva nustatomos taisyklės ir tvarka, kuriomis vadovaudamosi valstybės narės bendradarbiauja viena su kita siekdamos keistis informacija, kuri, kaip galima numatyti, gali būti reikalinga administruojant valstybių narių nacionalinius įstatymus, susijusius su 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą.

2. Šia direktyva taip pat nustatomos 1 dalyje nurodyto keitimosi informacija elektroninėmis priemonėmis nuostatos, taip pat valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo koordinavimo ir vertinimo klausimais taisyklės ir tvarka.

3. Ši direktyva neturi įtakos savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose taisyklių taikymui valstybėse narėse. Ji taip pat neturi įtakos jokių valstybių narių prievolių vykdymui, susijusiam su platesniu administraciniu bendradarbiavimu, numatytu kituose teisiniuose dokumentuose, įskaitant dvišalius ar daugiašalius susitarimus.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visiems bet kokios rūšies mokesčiams, kuriuos taiko valstybė narė arba valstybės narės teritoriniai ar administraciniai padaliniai, įskaitant vietos valdžios institucijas, arba kurie taikomi jų vardu.

2. Nepaisant 1 dalies, direktyva netaikoma pridėtinės vertės mokesčiui ir muitams arba akcizams, kuriems taikomi kiti Sąjungos teisės aktai dėl valstybių narių administracinio bendradarbiavimo. Ši direktyva taip pat netaikoma privalomojo socialinio draudimo įmokoms, mokėtinoms valstybei narėi ar valstybės narės padaliniai arba pagal viešąją teisę įsteigtoms socialinio draudimo įstaigoms.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽³⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

3. Jokiu būdu negali būti laikoma, kad 1 dalyje nurodyti mokesčiai apima:

- a) mokesčius už, pavyzdžiui, valdžios institucijų išduotus pažymėjimus ir kitus dokumentus; arba
- b) sutartinio pobūdžio mokesčius, pavyzdžiui, užmokestį už komunalines paslaugas.

4. Ši direktyva taikoma 1 dalyje nurodytiems mokesčiams, nustatytiems teritorijoje, kuriai taikomos Sutartys, remiantis Europos Sąjungos sutarties 52 straipsniu.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. valstybės narės kompetentinga institucija – valstybės narės paskirta institucija. Veikdami pagal šią direktyvą centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas taip pat laikomi kompetentingomis institucijomis suteikusiems įgaliojimus pagal 4 straipsnį;
2. centrinė ryšių įstaiga – paskirta įstaiga, kuri visų pirma atsakinga už ryšius su kitomis valstybėmis narėmis administracinio bendradarbiavimo srityje;
3. ryšių skyrius – bet kuri kita įstaiga, išskyrus centrinę ryšių įstaigą, kuri paskirta tiesiogiai keisti informacija pagal šią direktyvą;
4. kompetentingas pareigūnas – bet kuris pareigūnas, kuris yra įgaliojamas tiesiogiai keisti informacija pagal šią direktyvą;
5. besikreipiančioji institucija – valstybės narės centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas, kurie prašo pagalbos kompetentingos institucijos vardu;
6. institucija, į kurią kreipiamasi – valstybės narės centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas, kurie gauna kompetentingos institucijos vardu pateiktą prašymą dėl pagalbos;
7. administracinis tyrimas – kontrolė, patikrinimai ir kiti veiksmai, kurių valstybės narės imasi vykdydamos savo pareigas, kad užtikrintų tinkamą mokesčių teisės aktų taikymą;
8. keitimasis prašoma informacija – keitimasis informacija remiantis prašymu, kurį besikreipiančioji valstybė narė

konkrečiu atveju pateikia valstybei narei, į kurią kreipiamasi;

9. automatiniai mainai – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos pateikimas kitai valstybei narei be išankstinio prašymo iš anksto nustatytais reguliariais intervalais. 8 straipsnio atveju turima informacija reiškia informaciją, kuri yra informaciją pateikiančios valstybės narės mokesčių dokumentuose ir kurią galima gauti taikant toje valstybėje narėje nustatytas informacijos rinkimo bei tvarkymo procedūras;
10. spontaniški mainai – nesistemingas informacijos pateikimas kitai valstybei narei bet kuriuo metu ir be išankstinio prašymo;
11. asmuo:
 - a) fizinis asmuo;
 - b) juridinis asmuo;
 - c) jei taip numatyta galiojančiuose teisės aktuose – asmenų asociacija, pripažinta kaip galinti atlikti teisinius veiksmus, tačiau neturinti juridinio asmens statuso; arba
 - d) kita bet kurio kito pobūdžio ar formos juridinė struktūra, turinti juridinio asmens statusą arba jo neturinti, kuriai nuosavybės teise priklauso turtas ar kuri valdo turtą, kuriam, įskaitant iš jo gaunamas pajamas, taikomas kuris nors iš mokesčių, kuriems taikoma ši direktyva;
12. elektroninėmis priemonėmis – naudojantis elektronine duomenų apdorojimo, įskaitant skaitmeninį suspaudimą, ir saugojimo įranga, taip pat laidais, radijo ryšiu, optinėmis technologijomis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis;
13. CCN tinklas – bendroju ryšio tinklu (CCN) pagrįsta bendra platforma, kurią Sąjunga sukūrė, kad būtų užtikrinti visi muitų ir apmokestinimo srityje kompetentingų institucijų informacijos perdavimai elektroninėmis priemonėmis.

4 straipsnis

Struktūra

1. Kiekviena valstybė narė per mėnesį nuo 2011 m. kovo 11 d. praneša Komisijai apie šios direktyvos tikslais paskirtą kompetentingą instituciją ir nedelsdama praneša Komisijai apie bet kokią jos pakeitimą.

Komisija perduoda šią informaciją kitoms valstybėms narėms ir paskelbia valstybių narių institucijų sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Kompetentinga institucija paskiria vieną centrinę ryšių įstaigą. Kompetentinga institucija privalo pranešti apie tai Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

Centrinė ryšių įstaiga taip pat gali būti paskirta atsakinga už ryšių palaikymą su Komisija. Kompetentinga institucija privalo pranešti apie tai Komisijai.

3. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirti ryšių skyrius, kurių kompetencija nustatyta pagal jos nacionalinės teisės aktus ar politiką. Centrinė ryšių įstaiga atsako už ryšių skyrių sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų atitinkamų valstybių narių centriniams ryšių įstaigoms ir Komisijai.

4. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirti kompetentingus pareigūnus. Centrinė ryšių įstaiga atsako už kompetentingų pareigūnų sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų atitinkamų valstybių narių centriniams ryšių įstaigoms ir Komisijai.

5. Administracinį bendradarbiavimą remiantis šia direktyva vykdantys pareigūnai bet kuriuo atveju laikomi tuo tikslu kompetentingais pareigūnais kompetentingų institucijų nustatyta tvarka.

6. Išsiuntęs ar gavęs prašymą bendradarbiauti arba atsakymą į tokį prašymą, ryšių skyrius arba kompetentingas pareigūnas praneša apie tai savo valstybės narės centrinei ryšių įstaigai šios valstybės narės nustatyta tvarka.

7. Jeigu ryšių skyrius arba kompetentingas pareigūnas gauna prašymą bendradarbiauti, pagal kurį būtina imtis veiksmų, viršijančių pagal kiekvienos valstybės narės nacionalinės teisės aktus ar politiką nustatytą jo kompetenciją, jis nedelsdamas perduoda tokį prašymą savo valstybės narės centrinei ryšių įstaigai ir praneša apie tai prašymą pateikusiai institucijai. Tokiu atveju 7 straipsnyje nustatytas laikotarpis prasideda kitą dieną po prašymo bendradarbiauti perdavimo centrinei ryšių įstaigai.

II SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA

I SKIRSNIS

Keitimasis informacija gavus prašymą

5 straipsnis

Keitimosi informacija gavus prašymą tvarka

Besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia besikreipiančiajai institucijai visą 1 straipsnio 1

dalyje nurodytą informaciją, kurią ji turi arba kurią ji gauna atlikusi administracinius tyrimus.

6 straipsnis

Administraciniai tyrimai

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, imasi priemonių, kad būtų atlikti visi 5 straipsnyje nurodytai informacijai gauti būtini administraciniai tyrimai.

2. 5 straipsnyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti konkretų administracinį tyrimą. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, nusprendžia, kad administracinis tyrimas nebūtinai, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai tokio sprendimo motyvus.

3. Kad gautų prašomą informaciją arba atliktų prašomą administracinį tyrimą, institucija, į kurią kreipiamasi, laikosi tos pačios tvarkos, kurios laikytusi veikdama savo iniciatyva arba paprašyta savo valstybės narės kitos institucijos.

4. Kai besikreipiančioji institucija to konkrečiai paprašo, institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia dokumentų originalus, jeigu tai neprieštarauja institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybėje narėje galiojančioms nuostatomis.

7 straipsnis

Terminai

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, 5 straipsnyje nurodytą informaciją pateikia kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

Tačiau jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, jau turi tą informaciją, informacija turi būti perduota per du mėnesius nuo minėtos dienos.

2. Tam tikrais ypatingais atvejais institucija, į kurią kreipiamasi, ir besikreipiančioji institucija gali sutarti dėl kitokių terminų nei nustatyti 1 dalyje.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama, bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per septynias darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos, jei įmanoma, elektroninėmis priemonėmis, patvirtina besikreipiančiajai institucijai gavusi prašymą.

4. Institucija, į kurią kreipiamasi, per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos praneša besikreipiančiajai institucijai apie visus prašymo trūkumus ir ar reikia pateikti kokios nors papildomos aiškinamosios informacijos. Tokiu atveju 1 dalyje nustatyti terminai pradedami skaičiuoti kitą dieną po to, kai institucija, į kurią kreipiamasi, gavo papildomą reikiamą informaciją.

5. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, negali įvykdyti prašymo iki atitinkamo termino pabaigos, ji nedelsdama, bet kuriuo atveju per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, praneša apie tai besikreipiančiajai institucijai ir nurodo neįvykdymo priežastis bei datą, iki kurios ji mano galėsianti įvykdyti prašymą.

6. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, neturi prašomos informacijos ir negali įvykdyti prašymo suteikti informaciją arba atsisako tai daryti dėl 17 straipsnyje numatytų priežasčių, ji nedelsdama, bet kuriuo atveju per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos, praneša priežastis besikreipiančiajai institucijai.

II SKIRSNIS

Privalomi automatiniai mainai

8 straipsnis

Privalomų automatinių mainų taikymo sritis ir sąlygos

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatinių mainų būdu pateikia kitos valstybės narės kompetentingai institucijai turimą informaciją apie mokestinius laikotarpius nuo 2014 m. sausio 1 d., susijusių asmenimis, kurių gyvenamoji vieta yra toje kitoje valstybėje narėje, apie šių konkrečių kategorijų pajamas ir kapitalą, kurios turi būti pripažįstamos pagal informaciją pateikiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktus:

- a) su darbo santykiais susijusias pajamas;
- b) direktoriaus atlyginimą;
- c) gyvybės draudimo produktus, kuriems netaikomi kiti Sąjungos teisės aktai dėl keitimosi informacija ir kitos panašios priemonės;
- d) pensijas;
- e) nekilnojamojo turto turėjimą ir pajamas iš jo.

2. Iki 2014 m. sausio 1 d. valstybės narės praneša Komisijai, kokių 1 dalyje nurodytų kategorijų informaciją jos turi. Jos praneša Komisijai apie visus tokios informacijos pakeitimus.

3. Valstybės narės kompetentinga institucija gali nurodyti kitos valstybės narės kompetentingai institucijai, kad ji nepageidauja gauti informacijos apie 1 dalyje nurodytų kategorijų

pajamas ir kapitalą, arba kad ji nepageidauja gauti informacijos apie ribinio dydžio neviršijančias pajamas ar kapitalą. Ji taip pat praneša apie tai Komisijai. Valstybė narė gali būti laikoma nepageidaujančia gauti informaciją pagal 1 dalį, jei ji nepraneša Komisijai, kad ji turi nors vienos kategorijos informacijos.

4. Iki 2016 m. liepos 1 d. valstybės kasmet pateikia Komisijai statistinius duomenis apie automatinių mainų apimtį ir, kiek įmanoma, informaciją apie administracines bei kitas atitinkamas išlaidas ir naudą, susijusias su įvykiu pasikeitimu informacija ir su visais galimais pokyčiais tiek mokesčių administracijų, tiek trečiųjų šalių atžvilgiu.

5. Iki 2017 m. liepos 1 d. Komisija pateikia ataskaitą, kurioje bus apžvelgti ir įvertinti gauti statistiniai duomenys ir informacija tokiais klausimais, kaip automatinių mainų administracines bei kitos atitinkamos išlaidos ir teikiama nauda, taip pat su juo susijusiais praktiniais aspektais. Komisija prirėkęs pateikia pasiūlymą Tarybai dėl pajamų ir kapitalo kategorijų ir (arba) 1 dalyje nustatytų sąlygų, įskaitant sąlygą, kad informacija apie asmenis, kurių gyvenamoji vieta yra kitose valstybėse narėse, turi būti prieinama.

Nagrinėdama Komisijos pateiktą pasiūlymą, Taryba įvertina galimybę toliau stiprinti automatinių mainų veiksmingumą ir veikimą bei kelti jo kokybę, siekiant numatyti, kad:

- a) kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatinį mainų būdu pateiktą bet kurios kitos valstybės narės kompetentingai institucijai informaciją apie mokestinius laikotarpius nuo 2017 m. sausio 1 d., susijusių su asmenimis, kurių gyvenamoji vieta yra toje kitoje valstybėje narėje, bent apie trijų 1 dalyje nurodytų konkrečių kategorijų pajamas ir kapitalą, kurios turi būti pripažįstamos pagal informaciją pateikiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktus; ir
- b) į 1 dalyje pateiktą kategorijų sąrašą būtų įtraukti dividendai, pajamos iš kapitalo padidėjimo ir autoriniai atlyginimai.

6. Informacija pateikiama ne rečiau kaip vieną kartą per metus, per šešis mėnesius nuo valstybės narės mokestinių metų, per kuriuos buvo gauta informacija, pabaigos.

7. Iki 29 straipsnio 1 dalyje nurodytų datų Komisija 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priima automatinių mainų praktines nuostatas.

8. Jeigu valstybės narės dvišaliais ar daugiašaliais susitarimais, kuriuos jos sudaro su kitomis valstybėmis narėmis, susitaria dėl automatinių mainų apie papildomų kategorijų pajamas ir kapitalą, jos pateikia šiuos susitarimus Komisijai, kuri suteikia visoms kitoms valstybėms narėms galimybę su jais susipažinti.

III SKIRSNIS

Spontaniški mainai turima informacija

9 straipsnis

Spontaniškų mainų turima informacija taikymo sritis ir sąlygos

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija pateikia 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją kitos atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai esant kuriai nors iš šių aplinkybių:

- a) vienos valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje prarandamos mokestinės pajamos;
- b) apmokestinamasis asmuo vienoje valstybėje narėje įgyja mokesčio nuolaidą arba nuo jo atleidžiamas, ir dėl to kitoje valstybėje narėje mokestis arba mokestinė atsakomybė padidėja;
- c) dviejų apmokestinamų asmenų verslo sandoriai skirtingose valstybėse narėse yra vykdomi vienoje arba keliuose šalyse taip, kad vienoje kurioje nors valstybėje narėje arba abiejose kartu bus sumokėta mažiau mokesčių;
- d) valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad gali būti sumokėta mažiau mokesčių dėl dirbtinio pelno persikirstymo įmonių grupių viduje;
- e) vienos valstybės narės kompetentingai institucijai perdavus informaciją kitai valstybei narei atsirado galimybė gauti informaciją, kuri gali būti svarbi vertinant mokestinę atsakomybę pirmojoje valstybėje narėje.

2. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos gali pateikti spontaniškų mainų būdu kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms visą joms žinomą informaciją, kuri gali būti naudinga kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

10 straipsnis

Terminai

1. Kompetentinga institucija, kuri gauna 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo, perduoda ją atitinkamos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai.

2. Kompetentinga institucija, kuriai informacija pateikiama pagal 9 straipsnį, nedelsdama ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per septynias darbo dienas nuo jos gavimo, jei įmanoma, elektroninėmis priemonėmis, informaciją suteikusiai kompetentingai institucijai patvirtina, kad informacija gauta.

III SKYRIUS

KITOS ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO FORMOS

I SKIRSNIS

Buvimas administracinėse patalpose ir dalyvavimas atliekant administracinius tyrimus

11 straipsnis

Taikymo sritis ir sąlygos

1. Siekiant keistis 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija, besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu ir laikantis pastarosios institucijos nustatytos tvarkos besikreipiančiosios institucijos įgalioti pareigūnai gali:

- a) būti tose patalpose, kuriose valstybės narės, į kurią kreipiamasi, administracinės institucijos atlieka savo pareigas;
- b) dalyvauti, kai valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje atliekami administraciniai tyrimai.

Jeigu prašoma informacija yra dokumentuose, su kuriais gali susipažinti institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, besikreipiančiosios institucijos pareigūnams pateikiamos tokių dokumentų kopijos.

2. Jeigu tai leidžiama pagal institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės teisės aktus, 1 dalyje nurodytame susitarime gali būti nustatyta, kad tais atvejais, kai besikreipiančiosios institucijos pareigūnai dalyvauja atliekant administracinius tyrimus, jie gali apklausti asmenis ir tikrinti dokumentus.

Jeigu tiriamasis asmuo atsisako laikytis besikreipiančiosios institucijos pareigūnų tikrinimo priemonių, institucija, į kurią kreipiamasi, tokį atsisakymą laiko pareikštu jos pačios pareigūnams.

3. Besikreipiančiosios valstybės narės įgalioti pareigūnai, esantys kitoje valstybėje narėje pagal 1 dalį, bet kuriuo metu turi būti pasirengę pateikti raštišką įgaliojimą, kuriame būtų nurodyta jų tapatybė ir oficialios pareigos.

II SKIRSNIS

Vienalaikis patikrinimas

12 straipsnis

Vienalaikis patikrinimas

1. Jeigu dvi ar daugiau valstybių narių susitaria savo teritorijoje vykdyti vieno ar daugiau asmenų, su kurių mokesetine padėtimi yra susiję bendri arba vienas kitą papildantys šių valstybių narių interesai, vienalaikį patikrinimą, siekdamas keistis tokiu būdu gauta informacija, taikomos 2, 3 ir 4 dalys.

2. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija savarankiškai nustato asmenis, kuriems ketina siūlyti taikyti vienalaikį patikrinimą. Ši institucija praneša kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie visus atvejus, kuriais ji siūlo taikyti vienalaikį patikrinimą, ir nurodo savo pasirinkimo priežastis.

Ji taip pat nurodo, kokį laikotarpį toks patikrinimas turi būti vykdomas.

3. Kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, ar ji pageidauja dalyvauti vykdam vienalaikį patikrinimą. Ji patvirtina savo sutikimą vienalaikį patikrinimą pasiūliusiai institucijai arba pateikia jai motyvuotą atsisakymą.

4. Kiekviena atitinkamos kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija skiria atstovą patikrinimo veiksmams prižiūrėti ir koordinuoti.

III SKIRSNIS

Administracinis pranešimas

13 straipsnis

Prašymas pateikti pranešimą

1. Valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius, kitos valstybės narės kompetentinga institucija, vadovaudamasi valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pranešimą apie panašius dokumentus reglamentuojančiomis taisyklėmis, praneša adresatui apie visus besikreipiančiosios valstybės narės administracinių institucijų priimtus dokumentus ir sprendimus, susijusius su mokesčiais, kuriems taikoma ši direktyva, reglamentuojančių teisės aktų taikymu tos valstybės narės teritorijoje.

2. Prašymuose pateikti pranešimą nurodomas dokumento ar sprendimo, apie kurį turi būti pranešta, dalykas ir pateikiamas

adresato vardas, pavardė (pavadinimas), adresas ir visa kita informacija, galinti padėti nustatyti adresato tapatybę.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie prašymo pateikti pranešimą vykdymą ir visų pirma nurodo pranešimo apie dokumentą ar sprendimą įteikimo adresatui datą.

4. Besikreipiančioji institucija pateikia prašymą pateikti pranešimą pagal šį straipsnį tik tuo atveju, kai ji negali pateikti pranešimo vadovaudamasi pranešimą apie atitinkamus dokumentus besikreipiančiojoje valstybėje narėje reglamentuojančiomis taisyklėmis, arba kai tokio pranešimo pateikimas sudarytų pernelyg didelių sunkumų. Valstybės narės kompetentinga institucija gali pateikti pranešimą apie dokumentą registruotu paštu arba elektroninėmis priemonėmis tiesiogiai kitos valstybės narės teritorijoje esančiam asmeniui.

IV SKIRSNIS

Atsiliepimai

14 straipsnis

Sąlygos

1. Kai kompetentinga institucija suteikia informaciją pagal 5 ar 9 straipsnius, ji gali paprašyti informaciją gavusios kompetentingos institucijos atsiųsti atsiliepimus apie tai. Jeigu prašoma pateikti atsiliepimus, informaciją gavusi kompetentinga institucija, nepažeisdama savo valstybėje narėje taikomų mokesčių slaptumo ir duomenų apsaugos taisyklių, kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius po to, kai sužinomi prašomos informacijos naudojimo rezultatai, nusiunčia atsiliepimus informaciją suteikusiai kompetentingai institucijai. Komisija nustato praktines nuostatas 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos kartą per metus, vadovaudamasi sutartomis dvišalėmis praktinėmis nuostatomis, siunčia kitoms atitinkamoms valstybėms narėms atsiliepimus apie automatinius mainus.

V SKIRSNIS

Keitimasis geriausiosios praktikos pavyzdžiais ir patirtimi

15 straipsnis

Taikymo sritis ir sąlygos

1. Valstybės narės kartu su Komisija nagrinėja ir vertina pagal šią direktyvą vykdomą administracinį bendradarbiavimą ir dalijasi patirtimi, siekiant gerinti tokį bendradarbiavimą ir, tam tikrais atvejais, parengti taisykles atitinkamose srityse.

2. Valstybės narės gali kartu su Komisija parengti gaires dėl bet kurio aspekto, kuris, jų manymu, yra reikalingas keičiantis geriausiosios praktikos pavyzdžiais ir patirtimi.

IV SKYRIUS

ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO SĄLYGOS

16 straipsnis

Informacijos ir dokumentų atskleidimas

1. Informacijai, kurią valstybės narės pagal šią direktyvą bet kokia forma pateikia viena kitai, taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinės teisės aktus. Tokia informacija gali būti naudojama administruojant valstybių narių nacionalinius įstatymus, susijusius su 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą.

Tokia informacija taip pat gali būti naudojama vertinant kitus mokesčius ir muitus, kuriems taikomas 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyvos 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis⁽¹⁾, 2 straipsnis, ir užtikrinant jų mokėjimą arba vertinant privalomojo socialinio draudimo įmokas ir užtikrinant jų mokėjimą.

Be to, ji gali būti naudojama teisiniuose ir administraciniuose procesuose, kuriuose gali būti skiriamos sankcijos ir kurie pradami dėl mokesčių teisės pažeidimų, nepažeidžiant bendrųjų taisyklių ir nuostatų, reglamentuojančių atsakovų ir liudytojų teises tokiuose procesuose.

2. Gavus valstybės narės kompetentingos institucijos, kuri pateikia informaciją pagal šią direktyvą, leidimą ir tik tuo atveju, jeigu tai leidžiama pagal informaciją gaunančios kompetentingos institucijos valstybės narės teisės aktus, pagal šią direktyvą gauta informacija ir dokumentai gali būti naudojami ir kitais tikslais, nei nurodyta 1 dalyje. Toks leidimas suteikiamas, jeigu informacija panašiais tikslais gali būti naudojama kompetentingos institucijos, kuri pateikia informaciją, valstybėje narėje.

3. Jeigu valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad informacija, kurią ji gavo iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, 1 dalyje nurodytais tikslais gali būti naudinga trečiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, ji gali perduoti tą informaciją šiai kompetentingai institucijai, jeigu tokia informacija perduodama laikantis šioje direktyvoje nustatytų taisyklių ir tvarkos. Apie ketinimą keisti ta informacija su trečiąja valstybe nare ji praneša informacijos kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai. Informacijos kilmės valstybė narė gali paprieštarauti tokiam dalijimuisi informacija per 10 darbo dienų nuo tos dienos, kurią ji gavo dalytis informacija pageidaujantios valstybės narės pranešimą.

4. Leidimą pagal 2 dalį naudoti informaciją, kuri buvo perduota vadovaujantis 3 dalimi, gali suteikti tik valstybės narės, iš kurios gauta informacija, kompetentinga institucija.

5. Informacija, ataskaitomis, pranešimais ir kitais dokumentais arba patvirtintomis jų kopijomis ar išrašais, kuriuos gavo institucija, į kurią kreipiamasi, ir kurie pagal šią direktyvą buvo pateikti besikreipiančiajai institucijai, besikreipiančiosios valstybės narės kompetentingos įstaigos gali remtis kaip įrodymais tokiu pačiu pagrindu, kaip ir panašia informacija, ataskaitomis, pareiškimais ir kitais dokumentais, kuriuos suteikė kita tos valstybės narės institucija.

17 straipsnis

Apribojimai

1. Valstybės narės institucija, į kurią kreipiamasi, suteikia kitos valstybės narės besikreipiančiajai institucijai 5 straipsnyje nurodytą informaciją, jeigu besikreipiančioji institucija išnaudojo įprastinius informacijos šaltinius, kuriais tomis aplinkybėmis ji būtų galėjusi pasinaudoti prašomai informacijai gauti, nerizikuodama, kad kils pavojus jos tikslų pasiekimui.

2. Šia direktyva valstybė narė, į kurią kreipiamasi, neįpareigojama atlikti tyrimų ar pateikti informaciją, jeigu jos teisės aktais neleidžiama atlikti tokių tyrimų arba rinkti prašomos informacijos jos pačios tikslais.

3. Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija gali atsisakyti suteikti informaciją, jeigu besikreipiančioji valstybė narė dėl teisinių priežasčių negali suteikti panašios informacijos.

4. Prašymas suteikti informaciją gali būti atmestas, jeigu ją suteikus būtų atskleista komercinė, pramoninė arba profesinė paslaptis ar komercinio proceso paslaptis, arba jeigu ją atskleidus būtų pažeista viešoji tvarka.

5. Institucija, į kurią kreipiamasi, praneša besikreipiančiajai institucijai apie prašymo suteikti informaciją atmetimo priežastis.

18 straipsnis

Prievolės

1. Jeigu valstybė narė prašo suteikti informaciją vadovaujantis šia direktyva, valstybė narė, į kurią kreipiamasi, naudoja informacijai rinkti skirtas priemones, kad gautų prašomą informaciją, net jeigu tai valstybei narei nereikia tokios informacijos jos mokesčių tikslais. Šia prievole nepažeidžiamos 17 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys, kurių taikymas jokiū būdu nereiškia, kad valstybei narei, į kurią kreipiamasi, leidžiama atsisakyti suteikti informaciją vien dėl to, kad jai tokia informacija nėra reikalinga vidaus tikslais.

⁽¹⁾ OL L 84, 2010 3 31, p. 1.

2. 17 straipsnio 2 ir 4 dalys jokiū būdu nereiškia, kad valstybės narės institucijai, į kurią kreipiamasi, leidžiama atsisakyti suteikti informaciją vien dėl to, kad šią informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis atstovas arba patikėtinis, arba dėl to, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

3. Nepaisant 2 dalies, valstybė narė gali atsisakyti perduoti prašomą informaciją, jei tokia informacija susijusi su mokesčiais laikotarpiams iki 2011 m. sausio 1 d. ir jei tokią informaciją perduoti galėjo būti atsisakyta remiantis Direktyvos 77/799/EEB 8 straipsnio 1 dalimi, jei jos buvo paprašyta iki 2011 m. kovo 11 d.

19 straipsnis

Platesnio bendradarbiavimo su trečiąja šalimi išplėtimas

Jeigu valstybė narė su trečiąja šalimi bendradarbiauja plačiau negu numatyta šioje direktyvoje, toji valstybė narė negali atsisakyti platesnio bendradarbiavimo su bet kuria kita valstybe narė, norinčia pradėti tokį platesnį tarpusavio bendradarbiavimą su ta valstybe narė.

20 straipsnis

Standartinės formos ir kompiuteriniai formatai

1. Prašymai suteikti informaciją bei atlikti administracinius tyrimus pagal 5 straipsnį ir atsakymai į juos, patvirtinimai, prašymai suteikti papildomos aiškinamosios informacijos, pranešimai apie negalėjimą įvykdyti prašymo arba prašymo atmetimą pagal 7 straipsnį kiek įmanoma siunčiami naudojant standartinę formą, kurią Komisija patvirtina 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Prie standartinių formų gali būti pridedamos ataskaitos, pranešimai ir kiti dokumentai arba patvirtintos jų kopijos ar išrašai.

2. 1 dalyje nurodytoje standartinėje formoje nurodoma bent ši informacija, kurią pateikia besikreipiančioji institucija:

- a) asmens, dėl kurio atliekamas tyrimas ar patikrinimas, tapatybė;
- b) mokesčių tikslas, dėl kurio prašoma informacijos.

Besikreipiančioji institucija gali, kiek žinoma, ir atsižvelgdama į tarptautinius pokyčius, pateikti bet kurio asmens, kuris, manoma, turi prašomos informacijos, taip pat bet kokius duomenis, kurie sudarytų palankesnes sąlygas institucijai, į kurią kreipiamasi, rinkti informaciją.

3. Spontaniškai perduodama informacija ir jos gavimo patvirtinimas atitinkamai pagal 9 ir 10 straipsnius, prašymai įteikti administracinius pranešimus pagal 13 straipsnį ir atsiliepimai pagal 14 straipsnį siunčiami naudojant standartinę formą, kurią Komisija patvirtina 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

4. Informacija, kuria vadovaujantis 8 straipsniu keičiamasi automatiškai, siunčiama naudojant 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisijos patvirtintą standartinį kompiuterinį formatą, skirtą sudaryti palankesnes sąlygas tokiems automatiniam mainams ir grindžiamą galiojančiu kompiuteriniu formatu, kuris nustatytas taikant 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyvos 2003/48/EB dėl palūkanų, gautų iš taupymo pajamų, apmokestinimo ⁽¹⁾ 9 straipsnį ir turi būti naudojamas visų rūšių automatiniam mainams.

21 straipsnis

Praktinės nuostatos

1. Vadovaujantis šia direktyva pateikiama informacija kiek įmanoma teikiama elektroninėmis priemonėmis, naudojant CCN tinklą.

Prireikus Komisija 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priima pirmą pastraipai įgyvendinti reikalingas praktines nuostatas.

2. Komisija yra atsakinga už visus CCN tinklo patobulinimus, kurių reikia, kad valstybės narės galėtų keistis šia informacija.

Valstybės narės yra atsakingos už visus savo sistemų patobulinimus, kurių reikia, kad tokia informacija būtų galima keistis naudojant CCN tinklą.

Valstybės narės atsisako bet kokių reikalavimų atlyginti išlaidas, patirtas taikant šią direktyvą, išskyrus, atitinkamais atvejais, ekspertams sumokėtą užmokestį.

3. Komisijos Saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali susipažinti su šia informacija tik tuo atveju, jeigu to reikia CCN tinklo tvarkymo, priežiūros ir plėtojimo tikslais.

4. Prašymai bendradarbiauti, įskaitant prašymus pateikti pranešimą, ir pridedami dokumentai gali būti parengti bet kuria institucijos, į kurią kreipiamasi, ir besikreipiančiosios institucijos sutarta kalba.

Prašymų vertimas į institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų prie tų prašymų pridedamas tik ypatingais atvejais, kai institucija, į kurią kreipiamasi, nurodo, kodėl prašo vertimo.

⁽¹⁾ OL L 157, 2003 6 26, p. 38.

22 straipsnis

Specialiosios prievolės

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad būtų:
 - a) užtikrintas veiksmingas vidaus koordinavimas 4 straipsnyje nurodytoje struktūroje;
 - b) užtikrintas tiesioginis bendradarbiavimas su 4 straipsnyje nurodytomis kitų valstybių narių institucijomis;
 - c) užtikrintas sklandus šioje direktyvoje numatytų administracinio bendradarbiavimo nuostatų veikimas.
2. Komisija pateikia kiekvienai valstybei narei visą bendro pobūdžio informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą ir taikymą, kurią ji gauna ir kurią gali suteikti.

V SKYRIUS

SANTYKIAI SU KOMISIJA

23 straipsnis

Vertinimas

1. Valstybės narės ir Komisija nagrinėja bei vertina, kaip vyksta šioje direktyvoje numatytas administracinis bendradarbiavimas.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai visą aktualią informaciją, kuri reikalinga siekiant įvertinti administracinio bendradarbiavimo pagal šią direktyvą veiksmingumą kovojant su mokesčių slėpimu ir mokesčių vengimu.
3. Valstybės narės pateikia Komisijai metinį automatinių mainų, kaip nurodyta 8 straipsnyje, veiksmingumo įvertinimą ir praneša apie pasiektus praktinius rezultatus. Komisija patvirtina šio metinio įvertinimo pateikimo formą ir sąlygas 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.
4. Komisija nustato statistinių duomenų, kuriuos valstybės narės turi pateikti šios direktyvos vertinimo tikslais, sąrašą 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.
5. Informaciją, pateiktą Komisijai pagal 2, 3 ir 4 dalis, ji laiko konfidencialia vadovaudamasi Sąjungos institucijoms taikomomis nuostatomis.
6. Informacija, kurią valstybė narė pateikė Komisijai pagal 2, 3 ir 4 dalis, taip pat ataskaitos ar dokumentai, kuriuos Komisija parengė naudodamasi tokia informacija, gali būti perduoti kitoms valstybėms narėms. Tokiai perduotai informacijai taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia

pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinės teisės aktus.

Šioje dalyje nurodytas Komisijos parengtas ataskaitas ir dokumentus valstybės narė gali naudoti tik analizės tikslais, tačiau jie negali būti skelbiami ar pateikiami jokiame kitame asmeniui ar įstaigai negavus aiškaus Komisijos sutikimo.

VI SKYRIUS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

24 straipsnis

Keitimasis informacija su trečiosiomis šalimis

1. Jeigu valstybės narės kompetentinga institucija gauna iš trečiosios šalies informaciją, kuri, kaip galima numatyti, gali būti reikalinga administruojant tos valstybės narės nacionalinius įstatymus, susijusius su 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą ta institucija gali, jeigu tai leidžiama pagal susitarimą su ta trečiąja šalimi, suteikti tą informaciją valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kurioms ta informacija gali būti naudinga, ir bet kuriai besikreipiančiai institucijai.
2. Kompetentingos institucijos, vadovaudamosi savo šalies nuostatomis dėl asmens duomenų perdavimo trečiosioms šalims, gali pateikti pagal šią direktyvą gautą informaciją trečiajai šaliai, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:
 - a) su tokiu informacijos pateikimu sutinka valstybės narės, iš kurios gauta informacija, kompetentinga institucija;
 - b) atitinkama trečioji šalis įsipareigojo bendradarbiauti tokiu mastu, kad būtų galima sukaupti įrodymus, patvirtinančius, jog sandoriai, kurie, kaip atrodo, prieštarauja mokesčių teisės aktams arba juos pažeidžia, neatitinka reikalavimų ar yra neteisėti.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

25 straipsnis

Duomenų apsauga

Visam keitimuisi informacija pagal šią direktyvą taikomos nuostatos, kuriomis įgyvendinama Direktyva 95/46/EB. Tačiau valstybės narės siekdamos tinkamai taikyti šią direktyvą riboja Direktyvos 95/46/EB 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 12 straipsnyje ir 21 straipsnyje numatytų prievolių ir teisių taikymo sritį tiek, kiek reikia tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti.

*26 straipsnis***Komitetas**

1. Komisijai padeda komitetas (toliau – Administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje komitetas).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra trys mėnesiai.

*27 straipsnis***Ataskaitų teikimas**

Komisija kas penkerius metus nuo 2013 m. sausio 1 d. teikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą.

*28 straipsnis***Direktyvos 77/799/EEB panaikinimas**

Direktyva 77/799/EEB panaikinama nuo 2013 m. sausio 1 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

*29 straipsnis***Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos nuo 2013 m. sausio 1 d.

Tačiau jos priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 8 straipsnio nuo 2015 m. sausio 1 d.

Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, patvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

*30 straipsnis***Įsigaliojimas**

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

*31 straipsnis***Adresatai**

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2011 m. vasario 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

MATOLCSY Gy.